

No hem pensat prou en els còmics

Difícilment trobaríem algú que no estigués d'acord a dir que el còmic ha estat sempre en precari a casa a nostra. Durant tot el segle xx —i també a Girona, és clar— hi va haver algunes iniciatives a favor del còmic i alguns personatges que s'hi van dedicar. Segur que no som gens exhaustius, però pensem en algunes col·leccions de cromos, en l'efímera revista infantil *El Tarlà* —vinculada al bisbat de Girona en els anys seixanta—, i en gent com el bisbalenc Carles Bech i Abadia, que va ser redactor en cap del *TBO* i guionista d'histories com les de *Josechu el vasco*, *Altamiro de la Cueva* i, sobretot, *La familia Ulises*. I pensem, encara, en la col·lecció «La història dels pobles en còmic», que van impulsar el diari *El Punt* i Caixa de Girona l'any 1993. Sense el *Diari de Girona*, sense *El Punt* i sense tantes altres publicacions periòdiques de les nostres comarques, no hauríem arribat a conèixer mai ninotaires gironins com Jordi

Soler, com JAP i com alguns altres de qui parlem en el dossier que presentem en aquest número de la *Revista de Girona*. I sense la tasca de llibreries com Còmics de Palafrugell o com la Llibreria 22 de Girona, el món de les vinyetes entre nosaltres hauria estat encara molt més en precari. De fet, potser aquesta sigui la constant més important de la història del còmic gironí durant el segle xx: la precarietat. No és casual, doncs, que, fa uns anys, la idea de fer una Fira del Còmic a Girona hagués d'acabar essent una oferta més de la Fira del Disc que organitzava Jordi Tardà, o que fins i tot un premi de tanta volada com el Premi Internacional d'Humor Gat Perich, que es va començar a celebrar a Llançà en homenatge al dibuixant Jaume Perich, hagi acabat organitzant-se més enllà de les nostres comarques. I, no obstant això, amb tots els alts i baixos que es vulgui, la relació dels còmics amb Girona ha continuat fent camí. Som lluny de la situació ideal, però, a començament del segle xxi, hem passat d'una situació en què no hi havia gairebé res al

que sembla que és el començament d'alguna cosa. Hi té molt a veure l'aparició del que coneixem com a noves tecnologies. Però, amb el risc de no ser tampoc exhaustius, seria injust que no destaquéssim la feina que han fet i que continuen fent Rossell Còmics d'Olot, Brau Editors de Figueres —impulsant els Premis Escobar— i, sobretot, la divisió de Còmics del Grup Panini. Seria injust també que no destaquéssim la il·lustració, l'esforç i la gran professionalitat d'il·lustradors com J. C. Negre, com Jordi Soler, com JAP, com Lluís Puigbert, com Enric Bug i com Quim Bou, per tancar una llista que també podria ser prou més llarga. Acabem aquest dossier dies després que el guionista Andreu Martín i el dibuixant Jorge Navarro González hagin obtingut el I Premi Internacional de Còmic Costa Brava, organitzat pel Patronat de Turisme Costa Brava Girona, per l'Ajuntament de Torroella de Montgrí i per l'empresa Panini España SA, que té la seu a Torroella. Sí: som encara molt lluny d'allà on voldríem ser en el món del còmic a casa nostra, però no es pot pas dir que continuem estant en el punt de partida d'on no ens hem mogut durant tants d'anys. És també per això que en parlem. La *Revista de Girona* tampoc no en voldríem quedar al marge.

Portada
de Quim Bou.